

С. Ф. Ераль, Г. І. Пінігін

Кнорре Віктор Карлович

КНОРРЕ Віктор Карлович (22. 09(04. 10). 1840, Миколаїв – 12(25). 08. 1919, pobl. Берліна) – астроном. Брат [Євгена](#) та [Федора Кнорре](#). Після отримання 1860 шкіл. освіти у м. Феллін (нині Вільянді, Естонія) повернувся до Миколаєва, де працював у обсерваторії асист. свого батька – К. Кнорре (1801–83), який очолював її до 1871. Від 1862 навч. у Берліні у В. Фьорстера. Після захисту 1867 дис. – у Пулков. обсерваторії (нині Гол. астрон. обсерваторія РАН, pobl. С.-Петербурга). 1869 знову повернувся до Миколаєва, де спочатку навчав своїх молодших братів і сестер, а потім учителював у місц. школі. Від 1873 – у Берлін. обсерваторії. 1892, незважаючи на те, що він не обіймав посади викл. Берлін. університету, присвоєно звання проф. астрономії. Від 1906 – на пенсії, в останні роки життя мешкав у Лігтерфельде (нині р-н у адм. окрузі Берліна Штегліц-Целендорф). Переважну частину часу займався спостереженням астероїдів, комет і подвій. зірок. Відкрив 4 малі планети. Для дослідж. астероїдів сконструював новий мікрометр («деклінограф»), принцип роботи якого описано у ж. «Astronomische Nachrichten». Брав участь у подальшому розробленні та покращенні ін. астрон. приладів. За власні кошти збудував дослід. варіант телескопа з оригінал. екваторіал. монтуванням типу «Knorre und Heele». К. також був відомим шахістом. Він у різноманіт. турнір. партіях неодноразово перемагав у визнач. шахістів. На честь династії астрономів Кнорре (до неї також належить дід Віктора та батько Карла – Ернст-Кристоф, 1759–1810) названо малу планету № 14 339, відкриту 1983 Л. Черних у Крим. астрон. обсерваторії.

Рекомендована література

1. Пинигин Г. И., Эраль С. Ф. Династия астрономов Кнорре. Н., 2009 (англ. перекл. – 2010); D. Wanderka, G. Pinigin. Victor Knorre last member of the Knorre Dynasty of astronomers – an Overview of his life and work // Изв. Глав. астрон. обсерватории в Пулкове. С-Петербург, 2009. № 219, вып. 4.

Бібліографічний опис:

Кнорре Віктор Карлович / С. Ф. Ераль, Г. І. Пінігін // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-8730>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).